

følgelig sætter den udenfor, da det er en Bevilling, der maa sammenlignes med Bevillinger til Undervisningsanstalter paa andre Omraader. Jeg skal blot gjøre opmærksom paa, at til Universitetet er Udgiften 600,000 Kr. aarlig, og det alene til den høieste Undervisning og til Udbannelsen af Embedsmænd, hvorimod det, Landbohøjskolen hidtil har kostet, ikke er 200,000 Kr. aarlig. Det, der kræves til Landbruget, er 80,000 Kr. aarlig. Det, som samtidig gives paa § 19 — jeg nævner kun denne og tager ikke Udgiften til Skovbrug med, idet jeg regner den til andre Ting, som ikke staa i Forbindelse med Landbruget — til Fiskeriet er 75,000 Kr. og til Industrien 141,000 Kr. Der er slet ikke Forhold i dette i et Land, som ikke er et Industri-land, at give 141,000 Kr. alene under Indenrigsministeriet til Industriens Fremme, samtidig med, at Landbruget, som er Landets vigtigste, store Erhvervsstilde, faar 80,000 Kr., og det er endda ikke det Hele, thi saa har Industrien Toldbeskyttelsen foruden, hvad Landbruget ikke har. Nei, der er aldeles ingen Sammenligning mellem den Maade, hvorpaa Landbruget er blevet behandlet, og saa alle de andre Virksomheder. Jeg siger, det, der bevilges, er et lille, bitte Afdrag, men det er meget langt fra det, der bør gjøres fra Statens Side for at støtte Landbruget, og navnlig er der en Retning, som nu er kommen frem, som jeg tror burde have en væsentlig Støtte fra Statens Side, og det er Andelsmeierierne. Disse ere jo netop et af de Midler, hvorigjennem det lille Landbrug her i Landet kan blive i Stand til at præstere lige saa gode Produkter som det store Landbrug, og det er min Overbevisning, at Betingelsen for, at vi kunne hævde vor Stilling som et væsentlig agerdyrkende Land og i Konkurrencen med Europa i det Hele taget, meget mindre vil være den, at vi søge at indføre moderne ny Metoder, thi i saa Henseende staa vi næppe saa langt tilbage, som man tror, vi ere maasse endog paa det Omraade mere fremme end flere Andre; men Betingelsen bestaar navnlig deri, at vi tilstræbe i højere Grad det, som Ministeren kalder Landbrugs Egelighed, end det har været Tilfældet hidtil. Vi skulle stræbe hen til, at det mindre Landbrug kan præstere ligesaa gode Varer, Smør og Kjøb, som det store Landbrug, og det er netop i denne Henseende, at vi skulle styrke og hjælpe fra Statens Side de Foreninger, som udvikle og uddanne det lille Agerbrug, i Forbindelse med gode Transportmidler og lette Exportmidler. Det er i Virkeligheden det, som skal bringe vort

Agerbrug frem. Man bør ikke overse, at det lille Agerbrug trænger til Statshjælp for at komme frem. Det har ikke de Penge-midler til Raadighed, som høre til, for at det Skridt fremad kan blive gjort, som nødvendigt maa gjøres. Alene kan det ikke konkurrere, det bliver trykket ned enten af Surrogater som f. Ex. Kunstsmørret . . . (Afbrydelse): . . . Ja, de Herrer have dog ikke Noget imod, at det lille Landbrug præstere saa godt Smør som muligt; det kunne de dog ikke have Noget imod; saa ivrige kunne de ikke være for deres Kunstsmør, at de ikke en Gang gjerne se, at det lille Landbrug præstere ligesaa godt Smør som det store. Det synes jeg, de maa kunne unde det lille Landbrug (Afbrydelse). Naar ja, det er bevilget! Tak! Men dertil skal der Stats-hjælp.

Jeg kommer dernæst til at omtale et andet Spørgsmaal i Anledning af et Par Bemærkninger, som kom frem fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner), som holdt et Foredrag til Forsvar for sin Skytteforening, og det kan jeg godt forstaa, thi hans Forening lukrerer ved den nuværende Fordeling, og det var ham derfor ikke ukjært at bevare den, hvis han ikke kunde opnaa det, som det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 2den Valgkreds (Dinesen) foreslaar. Jeg mener ikke at være useilbar, og jeg tror heller ikke Finantsudvalget er useilbart. Paa Skytteomraadet ere vi ikke alene i Stand til at feile, men ogsaa i Stand til at rette vore Feil, og det vil jeg ogsaa tilraade det ærede Medlem at gjøre. Følgelig siger jeg, at paa det Omraade forstaaer jeg saa godt, at han holder paa det mindre Fuldkomne, da det for Kjøbenhavns Skytteforenings Bedkommende har viist sig godt. Der er een Ting, jeg vil nedlægge en Indsigelse imod, nemlig at det skulde være staaet fast, at Skytteforeningerne skulle være en Forskole for Hæren. Det Modsatte er netop Tilfældet. Der har ganske vist været Skytteforeninger — og det veed jeg bedre end nogen Anden — i hvis Love det har staaet, at Skytteforeningen skulde være en Forskole for Hæren; men det var aldeles absurd og meningsløst. Det kan og skal selvfølgelig ikke Skytteforeningerne være. Det at være en Forskole for Hæren vil altsaa sige, at de skulde være en Skole, hvori man indøvede det unge Mandskab, ikke blot i Exercits, men ogsaa i Hærens Disciplin og Aand; men det befatter Skytteforeningerne sig ikke med, og det skulle de heller ikke befatte sig med (Dinesen: Det har der ikke staaet!) Ja, der staaer ikke lange Remser til Forklaring